

Sygn. akt IV U 476/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2018r. w S.

odwołania A. M. (1)

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 30 kwietnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie A. M. (1)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do emerytury rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu A. M. (1) przysługuje prawo do emerytury rolniczej od 02 grudnia 2016r.

Sygn. akt IV U 476/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 kwietnia 2018r. Nr (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art. 19 ust. 2 i 2a oraz art. 28 ust. 4 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił A. M. (1) prawa do emerytury rolniczej wskazując, że ubezpieczony nie wykazał, że do 31 grudnia 2017r. zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, gdyż dopiero w dniu 8 lutego 2018 r. umową darowizny wyzbył się gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,63 ha (decyzja z 30 kwietnia 2018r. k.73 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony A. M. (1) wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że przysługuje mu prawo do emerytury rolniczej. Wskazał, że był współwłaścicielem gruntu rolnego o powierzchni 1,63 ha położonego w gminie (...), jednakże nigdy go nie użytkował. Wyjaśnił, że nieruchomość tę od wielu lat uprawia jego szwagier B. K. (odwołanie k.2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. M. (1) ur. (...), w dniu 13 grudnia 2016r. wystąpił do Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o emeryturę rolniczą (wniosek o emeryturę rolniczą k.1 akt emerytalnych). Do wniosku dołączył umowę dzierżawy z dnia 2 grudnia 2016r. Umową dzierżawy A. M. (1) wydzierżawił synowi K. M. gospodarstwo rolne o powierzchni 8,5994 ha składające się z działek o nr ewid. (...). Umowa dzierżawy została zawarta na okres 10 lat (kopia umowy dzierżawy k. 21 akt emerytalnych). Z dniem oddania gruntów rolnych w dzierżawę tj. z dniem 2 grudnia 2016r. A. M. (1) zaprzestał prowadzenia gospodarstwa rolnego (zeznania ubezpieczonego k. 8v). A. M. (1) nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z K. M. (oświadczenia k. 24-30 akt emerytalnych).

Decyzją z 19 grudnia 2016r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał A. M. (1) prawo do emerytury rolniczej od 2 grudnia 2016r. Z powodu nieosiągnięcia pełnego wieku emerytalnego ubezpieczonemu przysługiwało świadczenie w niepełnej wysokości (decyzja z 19 grudnia 2016r. k.39 akt emerytalnych).

Dnia 8 lutego 2018r. umową darowizny A. i A. małż. M. przekazali gospodarstwo rolne synowi K. M.. W akcie notarialnym (...)ubezpieczony oświadczył, że jest właścicielem gospodarstwa rolnego składającego się z gruntów rolnych składających się z działek położonych w K. gm. (...)o nr ewid. (...) o łącznej powierzchni 8,5994 ha, a także współwłaścicielem działek o nr ewid. (...) o łącznej powierzchni 1.63 ha położonych w miejscowości W. gm. (...) (kopia umowy darowizny z 8 lutego 2018r. k.53-56 akt emerytalnych).

Wnioskiem z 8 marca 2018r. A. M. (1) zwrócił się do organu rentowego o wypłatę świadczenia emerytalnego w pełnej wysokości w związku z przekazaniem gospodarstwa rolnego w całości. Do wniosku tego ubezpieczony dołączył umowę darowizny z 8 lutego 2018r. (wniosek ubezpieczonego k.50 akt emerytalnych).

Rozpoznając powyższy wniosek, organ rentowy postanowieniem z 24 kwietnia 2018r. wznowił postępowanie zakończone decyzją z 19 grudnia 2016r. (postanowienie z 24 kwietnia 2018r. k.71 akt emerytalnych).

Organ rentowy, mając na uwadze nowe okoliczności nieznanne przed przyznaniem ubezpieczonemu prawa do emerytury rolniczej, decyzją z 25 kwietnia 2018r. uchylił poprzednią decyzję z 19 grudnia 2016r. (decyzja z 25 kwietnia 20018 r. k.72 akt emerytalnych).

W konsekwencji, organ rentowy ponownie rozpoznał wniosek A. M. (1) z 13 grudnia 2016r. o emeryturę rolniczą. Zaskarżoną decyzją z 30 kwietnia 2018r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury rolniczej wskazując, że do 31 grudnia 2017r. nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej (decyzja k. 73 akt emerytalnych).

A. i A. małż. M. w okresie do 7 lutego 2018r. byli współwłaścicielami gruntu rolnego o powierzchni 1,63 ha położonego w miejscowości W. gm. (...). Od wielu lat nieruchomości tę stanowiła łąka, którą początkowo uprawiał teść ubezpieczonego, następnie jego szwagier B. K., zaś obecnie syn K. M.. Z uwagi, iż nieruchomości ta była oddalona o 20 km od miejsca zamieszkania małż. M. nigdy z niej nie korzystali i nie wchodziła ona w skład ich gospodarstwa rolnego (informacja Urzędu Gminy (...))k.64 akt emerytalnych, zeznania ubezpieczonego k.8v akt sprawy oraz zeznania świadka B. K. k.10v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. M. (1) jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art.19 ust.2 i ust.2a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2017r., poz.2336) emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który do 31 grudnia 2017r. spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący w przypadku mężczyzn 60 lat,
- 2) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 30 lat,
- 3) zaprzestał działalności rolniczej.

Powodem dla wznowienia postępowania zakończony prawomocną decyzją organu rentowego z 19 grudnia 2016r. przyznającą ubezpieczonemu prawo do emerytury rolniczej była umowa darowizny z 8 lutego 2018r., gdzie oprócz gruntów wymienionych w umowie dzierżawy z 2 grudnia 2016r. położonych w obrębie K. została również ujęta nieruchomość o powierzchni 1,63 ha w miejscowości W. gm. (...). Okoliczność ta stanowiła podstawę do wznowienia postępowania i uznania przez organ rentowy, że A. M. (2) nie spełnił przesłanek z art. 19 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (w brzmieniu obowiązującym do 1 października 2017r., Dz. U. z Dz.U. 2016r. poz. 277). Organ rentowy stanął bowiem na stanowisku, że skoro ubezpieczony dopiero w dniu 8 lutego 2018r. umową darowizny wyzbył się gospodarstwa rolnego razem z nieruchomością o powierzchni 1,63 ha położoną w miejscowości W., to nie można uznać, że zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej przed tą datą.

W ocenie Sądu stanowisko organu rentowego jest błędne. Organ rentowy dokonał bowiem błędnej wykładni przepisu art.28 ust.4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i doszedł do niewłaściwego wniosku, że ubezpieczony nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Wynikało to z przyjęcia przez organ rentowy założenia, że samo posiadanie gruntu rolnego o powierzchni 1,63 ha w miejscowości W. równoznaczne jest z prowadzeniem na niej działalności rolniczej. Podkreślić jednak należy, że powyższy przepis nie reguluje wyczerpująco sytuacji, w których uzasadnione jest przyjęcie, że ubezpieczony zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, ale wskazuje jedno z kryteriów, kiedy należy uznać, że określona osoba nie prowadzi działalności rolniczej. Z przepisu tego nie wynika natomiast, że przez sam fakt, iż ubezpieczony był współwłaścicielem gruntów rolnych to uzasadnione jest przyjęcie, że nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu o tym, czy dana osoba prowadzi działalność rolniczą decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą - pracuje w gospodarstwie rolnym. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389). Tymczasem jak wynika z ustaleń Sądu opartych o obiektywne dowody z dokumentów oraz spójne zeznania świadka B. K. i zeznania A. M. (1), ubezpieczony był jedynie współwłaścicielem nieruchomości rolnej w miejscowości W., ale nigdy z niej nie korzystał, nie pracował na tej nieruchomości i nie wchodziła ona w skład jego gospodarstwa rolnego. Podkreślić należy, że grunty te były oddalone o 20 km od miejsca zamieszkania ubezpieczonego. Od lat nieruchomość tę stanowiła łąka, którą początkowo użytkował też ubezpieczonego, następnie jego szwagier B. K., a obecnie syn K. M.. Od 2 grudnia 2016r., tj. od chwili przekazania synowi nieruchomości rolnych umową dzierżawy, ubezpieczony nie prowadzi działalności rolniczej. Mimo, że ubezpieczony był współwłaścicielem łąki o powierzchni 1,63 ha, to grunty te nigdy nie wchodziły w skład jego gospodarstwa rolnego i ani po 2 grudnia 2016 r., ani przed tą datą nie użytkował rolniczo nieruchomości położonej w miejscowości W.. Zgodnie z zeznaniami świadka B. K. on dzierżawił te grunty na podstawie ustnej umowy (k. 10v) i w związku z tym niniejsze grunty nie zostały ujęte w umowie dzierżawy z dnia 2 grudnia 2016r. zawartej z K. M..

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. M. (1) przysługuje prawo do emerytury rolniczej od 2 grudnia 2016r., tj. zawarcia umowy dzierżawy z K. M., jako faktycznego dnia zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej.